בא לו כהן גדול פרק שביעי יומא ע.

ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו. אין לפרש מסוף הספר לתחילתו דאם כן אפילו מתחילתו לסופו נמי לא דהיינו כמדי שיפסיק התורגמן אלא מסוף הספר לגד מתחילתו כלל כלל לא: **ושעיר** הנעשה בחוץ **בין הערבים.** מימה לי מאי מספקא ליה (אם מספקא ליה) אם אותה דשעיר הנעשה בחוץ לחודיה קרב עם תמיד של בין הערבים אם כן לא ליתני במתניתין היו קרבים עם תמיד של בין הערבים בלשון רבים אלא ליתני היה קרב וי"ל משום דשייר אימורי חטאת דילמא אמורי חטאת נמי קרב עם תמיד של בין הערבים ולהכי קתני היו:

דתנא דבי שמואל. ה"ג רבי אליעזר אומר יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל פר העולה ו' כבשים תמימים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים אם כן אין פרים אלא כמוב בהן יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל פר העולה ו' כבשים ושעיר וכו' ולא נהירא אותה גרסא דאם כן תנא דבי שמואל נמי לאו מתקנתא היא דאיכא למיגבי עלה כמו אמתניתין: ואמר

מסורת הש"ס

מסוף הספר לתחילתו. למפרע: וכל כך למה. למה צריך לומר יותר ממה שקרימי לפניכם כתוב כאן: שלא להוציא לעז על ספר תורה. כשרואין אותו קורא פרשה אלישית על פה יהו סבורים שספר תורה חסר אותה פרשה: מפני כבוד ציבור. שיהו מלפין ודוממין לך: ונייחי אחרינא. שיהא נגלל לפרשה אלישית: משום פגמו וכו'. שלא יאמרו חסר הוא: כריכה שאינה צריכה. שיהא צריך לחזור ולכרך: לציקנה. כמו שאנו אומרין אותן נתפלה: הנו רבנן שאר הפלה. השנויה במשנה כך היא דנה תמינה נקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכים להושע: להראות חזותו לרבים. כמו ר' אלישע עוין של ספר תורה ואמרו יאמרו מגלח כי הפלו (שם). בענינו של יום. פרשה של אותה שבת לפי סדר פרשיות התורה (שם). ת"ר ושאר התפלה. זו היא שים כרכה אחת וכו' תפלה תחנה רנה ובקשה יבוי (שם). ואחר כך. לאחר שנגמר הכן גדול לקרות פרשה בבכרמתיה. כל אחד ואחד. מן הצבור. מביא ספר תורה מביתו. לעזרה. דקסבר אין עריך ומוצאתה ליום הכפורים. אי נמי דנשלים לתחותיה נעוצות גלילה ומעבדינן את מלה (שם). להראות חזותו. של ס"ת ומיי דאמר מר זה אלי ואמינה המנלה לפניי במצות בס"ת נתה בלילת נתה (שם). אין מעבירין על המצות. הסיגע במצוה לא יעבור מצוה, ופקח לן בהמלאת מוטמרתם את המצות קרי בה את המצות. לא תמתין לה תמתין (לעיל לג. ובעיין מגילה ה).

רבינו חננאל

ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו כלומר למפרע לא. ואומר יותר ממה שקרימי כאן. ולמה כל זה שלא יאמרו זה הספר תורה חסר הוא רבי, ואסיקנא לריש לקיש אינו פותח בספר תורה אחר לקרות בו עד שיכרך ואעיים שבירך בספר תורה האחר שקרא בו. וכי תלתא גברי בתלתא סיפרי לא הוה פגמא לספרים. חד גברא בתרי סיפרי פגמא. ירושלמי ומברך עליה ח' ברכות על התורה, בא"י הבוחר בתורה. ועל העבודה בא"י שאותך כיראה נעבוד. על ההודאה.

עין משפט נר מצוה

יא א מיי' פי"ב מהל' תפלה הל"ו והל' יג סמג עשין יט טוש"ע א"ח סי' קמד סעיף ג:
יב ב ג [מיי' שם הל' כג] ופ"ב מהל' עבודת יום"כ הלכה י טוש"ע שם ס"ג ד [וכ מלקמן פ' הקומץ את המנילה עומד דף רעב.]:
יג ד מיי' פי"ב מהל' תפלה הלכה כד סמג עשין שם טוש"ע א"ח סי' תרפד סעיף ג:
ה [מיי' שם פי"ב הל' כג וס"ג מהל' עבודת יום"כ הל' י טוש"ע א"ח סי' קמד סעי' ד]:
יד ו ז ח ט מיי' פ"ד מהל' עבודת יום"כ הלכה כ:
טו י מיי' שם:
טז כ מיי' שם הל' ז [וס"ב הל' כז]:

מוסף רש"י

וכל כך למה. לו לומר להם, כדי שלא להוציא לעז על ספר תורה. שלא יאמרו פרשה שהוא קורא על פה אינה מתוכה כו וספר מוכיח הוא (סוטה מא.). משום פגמו של ראשון. של ספר תורה ראשון שלא יאמרו מגלח כי פסול (שם). בענינו של יום. פרשה של אותה שבת לפי סדר פרשיות התורה (שם). ת"ר ושאר התפלה. זו היא שים כרכה אחת וכו' תפלה תחנה רנה ובקשה יבוי (שם). ואחר כך. לאחר שנגמר הכן גדול לקרות פרשה בבכרמתיה, כל אחד ואחד. מן הצבור, מביא ספר תורה מביתו. לעזרה. דקסבר אין עריך ומוצאתה ליום הכפורים, אי נמי דנשלים לתחותיה נעוצות גלילה ומעבדינן את מלה (שם). להראות חזותו. של ס"ת ומיי דאמר מר זה אלי ואמינה המנלה לפניי במצות בס"ת נתה בלילת נתה (שם). אין מעבירין על המצות. הסיגע במצוה לא יעבור מצוה, ופקח לן בהמלאת מוטמרתם את המצות קרי בה את המצות. לא תמתין לה תמתין (לעיל לג.).

תורה אור השלם

1. ברב עם הודרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון:
משלי יד כח
2. מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: במדבר כח כג

גליון הש"ס

גמ' א מפני כבוד צבור. (שם דף קנג) ומגילה (כ"ג ע"א) כד ע"ב ונעיין דף ס ע"א ותוטה דף לט ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואמ"כ עבודת כו' לפי שנאמר שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים:

הגהות הגר"א

[א] מתני' הנעשה בחוץ (ריו קרבן) תפ"מ (ותוס' ד"ה ושעיר וכמ"ש): [ב] גמ' א דתנא דבי שמואל דבי אליעזר אומר יצא ועשה כו'. נ"ב אבל ר' אליעזר אומר ל"ל אבל מתוספתא ר' אליעזר אומר פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של שחר ואחרים יצא ועשה כו'. ר"ל אבל ר' אליעזר אומר פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים כו' ר"ל אבל ר' אליעזר אומר אם כן אין הנ"ל אבל ר' אליעזר אומר אם כן אין הנ"ל אבל ר' אליעזר אומר אם כן אין הנ